

ഓം ശ്രീ സായിരാം

സാക്ഷി വിജ്ഞാകമുന്നത്യകൾ(Sai Pearls of Wisdom satsang) ഭാഗം 12D

വിഭാഗത്തികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ മാർച്ച് 1, 2002

പ്രഹസൻ അനിൽകുമാർ

വിഷ്ണുനായ വിദ്യാർ

അപ്പോൾ സ്വാമി ഒരു ചെറിയ കമ വിവരിക്കാനാരംഭിച്ചു. എന്നായിരുന്നു ആ കമ? ഒരു പരമദരിദ്രനായ വിദ്യാനുണ്ടായിരുന്നു. ദിവസം ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനുപോലും വകയുണ്ടായിരുന്നില്ല അയാൾക്ക്. അദ്ദേഹത്തിന് സ്വന്തം കുടുംബത്തെ പുലർത്താനായി രുന്നില്ല. നിസ്സഹായമായ ജീവിതം നയിക്കുമ്പോഴും, ഓരോ ദിവസവും അദ്ദേഹം ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ ഭഗവത്തിനാ പ്രഭാഷണം നടത്തുമായി രുന്നു.

ഒരു ദിവസം, അദ്ദേഹത്തിന് ജീവിതത്തോട് വെറുപ്പ് തോന്തി. ചിലനേരം നമ്മളും വിഷാദത്തിന് കീഴ്പ്പെടാറുണ്ടോ—സ്വാഭാവികം, കാരണം നാം മനുഷ്യരാണ്. ചിലപ്പോൾനാം നിരാശാഭേദത്താവും, പല പ്ലാശും ജീവിതം നിരാശാജനകമാണ്. നാം ഇവിടെ ‘പ്രശാന്തി’യിലായിരിക്കുന്നതു കാരണമാണ് നമുക്ക് വേഗം അതിൽനിന്ന് മുക്തി നേടാനാവുന്നത്. നമ്മുടെ സ്വദേശത്തായിരുന്നു നമ്മളെക്കിൽ, ഒരുപക്ഷേ നമുക്ക് ഒരു മനോരോഗവിഭ്രംഗനെ ആവശ്യമായി വന്നേനേ!

അങ്ങനെ, ഈ വിദ്യാർ വളരെ വളരെ ദരിദ്രനും വളരെ വിഷ്ണുനും നിരാഗയുള്ള വനുമായിരുന്നു. ഗീതയിലെ ഒരു ശ്ലോകം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

അനന്യാശ്വിന്തയനോ മാം

ശ്വേ ജനാ: പര്യുപാസതേ

തേഷാം നിത്യാഭിയുക്താനാം

ഡോഗക്ഷേഷം വഹാമ്യഹാം.

ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇങ്ങനെയാണ്:

അചലമായ വിശ്വാസത്തോടെ എന്നതെന്ന ചിന്തിക്കുന്നത് ആരാഡോ, അവൻ വിജയിയായിരുന്നു. അവരുടെ ക്ഷേമം നോക്കേണ്ടത് എൻ്റെ കടമയാണ്.

“ഞാൻ അവിടുത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു, ഞാൻ അവിടുത്തപ്പറ്റി പ്രഭാഷണം ചെയ്യുന്നു, എനിട്ടും ഞാൻ ദരിദ്രനായിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ കാര്യം നോക്കിക്കൊള്ളാം എന്ന് അവിടുന്ന വാക്കുതന്നെന്നാണ്, പക്ഷെ അവിടുന്ന് എൻ്റെ കാര്യം മാത്രം നോക്കുകയുണ്ടായില്ല,” വിഭാഗം പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം ആ ഫ്രോകം കീറിയെടുത്ത് പല കഷണങ്ങളാക്കി-അതുതനെയല്ല, ഒരു ബ്ലൈ എടുത്ത് തന്റെ എല്ലാ പ്രതികാരത്തോടെയും അത് തലങ്ങും വിലങ്ങും വരഞ്ഞു. എനിട്ട്, മധ്യാഹ്നമായിരുന്നതിനാൽ, ഉച്ചമയക്കെത്തിനായി പോയി.

അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ പുറത്ത് ഖുറിവേൽപ്പിച്ചു

ആ നേരത്ത്, രണ്ട് ആൺകുട്ടികൾ അവിടെയെത്തി-ങരാൾ വെള്ളത്ത് സുന്ദരൻ, മറേയാൾ ഇത്തിരി ഇരുണ്ടും.

വിഭാഗം പത്തി അവരെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, “കൂട്ടിക്കൊള്ളേ, നിങ്ങൾക്കെന്തു വേണം?”

കൂട്ടികൾ പറഞ്ഞു, “അമ്മാ, തങ്ങളിവിടെ വന്നത് രണ്ടു ചാക്ക് അരി തരാനാണ്. ഈ രണ്ട് ചാക്ക് അരി ഇവിടെയെത്തിച്ചുതരാൻ തങ്ങൾക്ക് നിർദ്ദേശമുണ്ട്. ഇതിവിടെ ഈ കുന്നതിന് സമതിച്ചാലും.”

അവർ രണ്ടു ചാക്ക് അരി അവിടെയിരിക്കിയിട്ട് വിഭാഗം പത്തിയോട് പരാതി പറഞ്ഞു, “നോക്കു അമേ, നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് നല്ല മനുഷ്യനല്ല.”

“എന്ത്!”

“അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ പുറത്ത് ബ്ലൈഡു കൊണ്ട് വരഞ്ഞതു കണ്ണോ? അതിലുടെ ചോരയോലിക്കുന്നു, നോക്കിക്കോ!”

അവർ പറഞ്ഞു, “ഇല്ലില്ല. എൻ്റെ ഭർത്താവ് അത്തരക്കാരനല്ല. അദ്ദേഹം ഒരു പ്രഭാഷകനാണ്. അദ്ദേഹം റീതയെക്കുറിച്ചാണ് പ്രഭാഷണം ചെയ്യുന്നത്. അദ്ദേഹം അക്രമകാ

രിയല്ല. അദ്ദേഹം ഒരു ബാധിയു കൊണ്ട് ആരെയും മുറിപ്പെടുത്തില്ല. അദ്ദേഹം അത് ചെയ്യില്ല.”

“അല്ല അമേ, നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് അതാണ് ചെയ്തത്.”

ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ആ രണ്ട് ആൺകുട്ടികളും അവിടെനിന്ന് പോയി. നല്ല ഒരു മയക്കത്തിനുശേഷം വിദ്യാർ എന്നീറ്റുവന്നപ്പോൾ അവിടെ രണ്ടു ചാക്ക് അരി വച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. അദ്ദേഹം തന്റെ ഭാര്യയെ വിളിച്ചു.

ഭാര്യ പറഞ്ഞു, “രണ്ട് ആൺകുട്ടികളാണ് ആരുടെയോ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഈ രണ്ടു ചാക്ക് അരി ഇവിടെ തന്നിട്ടു പോയത്. അവരാണിൽ ഇവിടെ ഇരകിവച്ചത്.”

“ഓഹോ, കൊള്ളാം!
ആരാണാ രണ്ടു കുട്ടികൾ?”

ഭാര്യ പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളെ തിരികാണ് ആ ചോദ്യം എന്നോട് ചോദിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ ബാധിയു കൊണ്ട് പുറത്ത് വരഞ്ഞ ആ രണ്ട് ആൺകുട്ടികളാണ്.”

“ഈനോ? ബാധിയു കൊണ്ട് വരഞ്ഞെന്നോ? ഈൻ ഒരിക്കലും ചെയ്തിട്ടില്ല! എന്നത് ചെയ്യില്ല.”

എനിട്ടാ വിദ്യാർ തിരക്കി, “അവരെങ്ങനെയിരിക്കും? അവർക്ക് പ്രായം എത്രയുണ്ടാവും?”

ഭാര്യ പറഞ്ഞു, “രണ്ടും ചെറുപ്പക്കാരായ ആൺകുട്ടികളാണ്. ഒരാൾ വെളുത്ത് സുന്ദരാണ്, മറ്റൊരാൾ ഇത്തിരി ഇരുണ്ടതും.”

അപോൾ ആ പണ്ഡിതന് പിടിക്കിട്ടി. ഇരുണ്ട നിറമുള്ളയാൾ കൃഷ്ണനായിരുന്നു. വെള്ളത്ത് നിറമുള്ള കുട്ടി അവിടുത്തെ സോദരൻ ബലരാമനും. കൃഷ്ണനും ബലരാമ നുമായിരുന്നു അവർ!

അയാൾ പെട്ടെന്ന് തന്റെ പത്തനിയുടെ കാൽക്കൽ വീണിട്ട് പറഞ്ഞു, “നീയെത്ര ഭാഗ്യവതിയാണ്! നീ കൃഷ്ണനെന്നയും ബലരാമനെന്നയുമാണ് കണ്ടത്. ഈക്കാലമത്രയും ഗീത യെപ്പറ്റി പ്രഭാഷണംചെയ്തു നടന്നിട്ടും എനിക്കവരെ കാണാനായില്ല. നീ ശരിക്കും ഭാഗ്യ വതിയാണ്!”

ശ്രവാൻ ഈ കമ വിവരിച്ചിട്ട് നാജൈഫോട് അരുളി, “ഈശ്വരൻ്റെ പാദങ്ങളിൽ അഉയംതെന്നവർക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു കാര്യവും നിഷ്പയിക്കപ്പെടില്ല. അവരെരിക്കലും ദിന്ദ്രാവില്ല, കാരണം, അവർ സമ്പൂർണ്ണ ശരണാഗതിയടങ്ങവരായതു കൊണ്ട് ഈശ്വരൻ അവരെ സംരക്ഷിക്കും.”

വിഭീഷണൻ ഭീഷ്മരേകാൾ മഹാനായിരുന്നു

അപോൾ ശ്രവാൻ രണ്ട് കമാപാത്രങ്ങളെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി: ഒന്ന് മഹാഭാരതത്തിൽനിന്ന് ഭീഷ്മർ, മറ്റൊര് രാമാധനത്തിൽനിന്നും വിഭീഷണൻ.

സ്വാമി അരുളി, “രാമാധനത്തിലെ വിഭീഷണൻ മഹാഭാരതത്തിലെ ഭീഷ്മരേകാൾ മഹാനാണ്.”

ഭാരതീയർക്ക് ഈതറിയില്ല, ഹിന്ദുക്കൾ ഈത് അംഗീകരിക്കുകയുമില്ല, കാരണം ഭീഷ്മർ മുതിർന്നയാളാണ്. വിഭീഷണൻ അസ്ത്രവിദ്യയിലോ തപസ്സിലോ വിവേകത്തിലോ വലിയ മഹാനൊന്നുമല്ല. വിഭീഷണൻ കേവലം രാവണൻ്റെ സഹോദരനാണ്, ലക്ഷ്മിയിലെ ഒരു സാധാരണ നിഖാസിയാണ്, എനാൽ ഭീഷ്മാചാര്യർ വലിയ മനുഷ്യനാണ്.

www.radiosai.org

ബാബു അരുളുന്നു, “വിഭീഷണൻ ഭീഷ്മരേകാൾ മഹാനാണ്.”

പക്ഷേ ആരിത് സമ്മതിക്കും?

സ്വാമി മറ്റാരു തലംകുടി കൂട്ടിച്ചേരിത്തു: “ഭീഷ്മർ വലിയ മനുഷ്യനാണെന്നാലും, വലിയ അണാനിയും, അസ്ത്രവിദ്യാനിപുണനും, വലിയ തപസിയും ഒക്കെയാണെങ്കിലും, വളരെ സാധാരണക്കാരനും എളിയവനുമായ വിഭീഷണനേക്കാൾ താഴെയാണ്.”

എന്തുകൊണ്ട്? എന്തുകൊണ്ടെങ്കനാൽ, തന്റെ സഹോദരനായ രാവണൻ തെറ്റ് ചെയ്തുവെന്ന് വിഭീഷണൻ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ തന്റെ സഹോദരനെ എതിർത്തു: “നീയിത് ചെയ്തുകൂടാ. സഹോദരാ, അനൃപത്തിയെ നീ അപഹരിക്കരുതായിരുന്നു. ഈത് അപരാധമാണ്. മറ്റാരെങ്കിലും നിനോട് ഈതുതനെ കാട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ നിനക്കെത് മോശമായി തോന്തില്ലായിരുന്നോ?”

വിഭീഷണൻ രാവണനെ എതിർക്കുകയുണ്ടായി. അവനെ ഒരു പാഠം പറിപ്പിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ, ജ്യോഷംസഹോദരനായിരുന്ന രാവണൻ ഈത് ഗൗണിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് വിഭീഷണൻ രാവണനെ ഉപേക്ഷിച്ച് രാമനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു.

എന്നാൽ, മഹാഭാരതത്തിലെ ഭീഷ്മരാവട്ട, സ്വയം മഹാനായിരുന്നിട്ടും കാരവരുടെ യോഗ്യം, ആ ക്രൂരമാർക്കൊപ്പം, തുടരുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും അവരുടെ സഹപ്രധാനം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ വിവേകിയാവാം, നിങ്ങൾ മുതിർന്ന ആളുവാം, നിങ്ങൾ ഒരു വിദ്യാനാവാം, നിങ്ങൾ വിദ്രഭനാവാം; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ദുഷ്ക്ഷിച്ച ആളുകളേം സഹകരിക്കുകയും അവരെ പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, എല്ലാം വിഹലമാവും. നിങ്ങൾ ലാളിത്യമുള്ളവരാവാം, വിനയമുള്ളവരാവാം, നിങ്ങൾ

സാധാരണക്കാരനാവാം, പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാർ ദുഷ്ക്ഷിക്കുന്നോൾ, നിങ്ങൾ അവരെ വിട്ട് ഈശ്വരനെ ശരണാഗതി പ്രാപിക്കുകയാണെന്നുവരികിൽ, നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തെ ഏറ്റവും ശക്തനായ മനുഷ്യനേക്കാൾ മഹാനാവും-ഈതാണ് ഭഗവാൻ അരുളിയത്.

അവിടുന്ന് മറ്റാരു ദ്യൂഷ്ഠാനം തന്നു-മഹാഭാഗവതത്തിലെ പ്രസ്താവനേയേൽ. പ്രസ്താവന നീ പിതാവുമായി വിയോജിച്ചിരുന്നു. പിതാവായ ഹിരന്യക്ഷിപ്പു പ്രസ്താവനെ പരീക്ഷിക്കു

കയുണ്ടായി-അവന് വിഷം കൊടുത്തു; അവൻറെ ശരീരത്തിൽ ആനകളെക്കാണ്ട് ചവു ടിച്ചു; അവനെ തീകൊളുത്തി കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു-പക്ഷ, പ്രഹ്ളാദന് ഒരിക്കലും ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. അവൻ സകല പരീക്ഷകളെയും അതിജീവിച്ചു. അതും ഭഗവാൻ പരാമർശി ക്കുകയുണ്ടായി.

കിംഗ് കോംഗ് തന്റെ ഭാർബല്യം തിരിച്ചിറയുന്നു

സ്വാമി മറ്റാരു ഉദാഹരണം പറഞ്ഞു. നിങ്ങളെല്ലാവരും ഈത് ശ്രദ്ധിച്ച് കേൾക്കണമെന്ന് എന്നാനാഗ്രഹിക്കുകയാണ്, കാരണം ഇതിൽനിന്ന് ശ്രഹിക്കാൻ ഒരു പാഠമുണ്ട്.

നിങ്ങൾ കിംഗ് കോംഗിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ടാവും. (ചിരി) അതെ! ഒത്ത ശരീരമുള്ള ആ ഗുസ്തി കാരൻ-ആഹാ! അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ പേര് കേൾക്കുന്ന നിമിഷം, നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ വ്യക്തിത്വം സങ്കൽപ്പിക്കും. കിംഗ് കോംഗിന് ദൃശ്യ

ശരീരമായിരുന്നു, വലിയ ഒരു പർവ്വതം പോലെ, ദേഹമാസ കലം മസി

ലൊക്കെ നിറഞ്ഞ്. ശരീരം നിലനിർത്താനായി അദ്ദേഹം എന്നും രാവിലെ പ്രഭാതക്ക്രസ്ത്രത്വം ചെയ്യുമായിരുന്നു. (ചിരി)

ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം ശാരീരിക വ്യാധാമം ചെയ്യുന്നോൾ ആ തെരുവിലൂടെ ഒരു പെൺകുട്ടി നടന്നുപോവാനിടയായി. മസിലൊക്കെയായി മലപോലെയുള്ള ഇള ഹാസ്യരൂപിയെ അവൻ നോക്കി.

കിംഗ് കോംഗ് നികർ മാത്രമാണിട്ടിരുന്നത്, പെൺകുട്ടി ചിത്രചൃത് അതാണ്. (ചിരി)

പെൺകുട്ടി ചിരിച്ചപ്പോൾ കിംഗ് കോംഗിന് വളരെ ദേഹ്യം വന്നു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു,
“നീ എന്ന കളിയാക്കുകയാണോ?”

അയാൾ ഒന്നുരണ്ട് ഇടി കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. (ചിരി) പെൺകുട്ടി കൂടു
തൽ ചിരിച്ചു.

അപ്പോൾ കിംഗ് കോംഗ് തിരക്കി, “നീയെതിനാണ് ചിരിക്കുന്നത്?”

പെൺകുട്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു, “സർ, അങ്ങയ്ക്ക് ഒത്തിരി മസിൽഷക്തിയുണ്ട്.
എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങയ്ക്ക് അങ്ങയുടെ ദേഹ്യം നിയന്ത്രിക്കാനാവുന്നില്ല? അങ്ങയുടെ
ശരീരം ഒരു പാശ്വസ്തുവാണ്, കാരണം അങ്ങയ്ക്ക് അങ്ങയുടെ ദേഹ്യം നിയന്ത്രിക്കാനാ
വുന്നില്ല. തന്നെയുമല്ല, ഒരു കൊച്ചുപെൺകുട്ടി അങ്ങയെ കളിയാക്കിയാൽ അങ്ങയ്ക്ക്
എന്നാണ് നഷ്ടപ്പെടാനുള്ളത്? അങ്ങയ്ക്ക് രണ്ടു പണ്ട് മാംസം നഷ്ടമാവില്ല. എന്തിനാ
ണങ്ക് കോപിക്കുന്നത്?”

ഇപ്പോൾ കിംഗ് കോംഗിന് തന്റെ തെറ്റ് മനസ്സിലായി.

ഈ വിവരങ്ങളേന്തോടെ ബാബു അരുളി, “കൂട്ടിക്കളേ, നിങ്ങൾ ശാരീരികമായി ബല
വാന്നാരാധാരം പോരാ. നിങ്ങൾ മാനസികമായി ഉസാഹമുള്ളവരാധാരം പോരാ. നിങ്ങൾ
സ്വയം നിയന്ത്രിക്കുക എന്നത് അതിലും പ്രധാനമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് സമതുല്യതമായ മന
സ്ഥിഖാവുകയെന്നത് കൂടുതൽ പ്രധാനമാണ്.

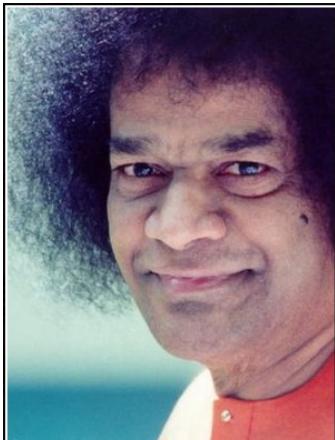
അവിടുന്ന് അപ്പോൾ വാർധൻ നേരെ തിരിഞ്ഞിട്ട് പറഞ്ഞു, “ഈവിടെ നോക്കു
വാർധൻ, നമ്മുടെ കൂട്ടിക്കളെ കാത്തുകൊള്ളു. അവർ നന്നായി പറിക്കുന്നവോയെന്ന്
ശ്രദ്ധിക്കണം. അവർ ആരോഗ്യവാനാരും ബലവാനാരുമാണോ എന്ന് നോക്കു. എൻ്റെ
കൂട്ടികൾ സന്തോഷവാനാരാണെങ്കിൽ ഞാനും സന്തോഷിക്കും.”

വീണ്ടും അവിടുന്ന് വാർധൻമാരോട് പറഞ്ഞു, “നമ്മുടെ സ്ഥാപനങ്ങൾ ബിസിന
സ്റ്റിനോ ലാഭമുണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയോ അല്ല, അല്ലല്ല! നമ്മുടെ സ്ഥാപനങ്ങളെ മറ്റ്
സ്ഥാപനങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തരുത്. അല്ല. നമ്മൾ തീർത്തും വ്യത്യസ്തരാണ്.
നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും ലാഭമുണ്ടാക്കണമെന്ന് എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. നിങ്ങൾ ഈതൊരു
ബിസിനസ് ആക്കണമെന്ന് എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. നമ്മുടെ കൂട്ടികൾ ശക്തരായി, ആരോ
ഗ്രാന്റുകളുണ്ടു് എന്ന് നിങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു-അത്

വളരെ പ്രധാനമാണ്. നമ്മുടെ കൂട്ടികൾ പുസ്തകങ്ങളാന്തേക്കാൾ മുല്യങ്ങൾ ശഹിക്കണം. ആ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായാണ് താനീ സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങിയത്.”

ഞാൻ ഓരോനും അറിയുന്നു

പെട്ടുന്ന ഒരു മാനുസിന്, ഒരു പ്രഫസർ, എണ്ടീറിട്ട് സ്റ്റാമിയോക് എന്നേതാ പറയുകയുണ്ടായി. “സാമീ, ഇതാണ് നടന്ത; സാമീ, അതാണ് സംഭവിച്ചത്.” നടന്ന എന്നേതാ കാര്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം സാമിയോക് പറയുകയായിരുന്നു.

I know everything that has happened to everybody in the past, everything that is happening now and everything that will happen in the future.

— Sathya Sai Baba —

AZ QUOTES

സാമി

ഉടനെ വട്ടം തിരി തിരിട്ട് അരുളി,
“എനിക്കെന്നാം.
നീയെന്നിനാം
എന്നോക് പറയു
ന്നത്? താനെവിട
യാണ്? താനെവി

ഡെയാണുള്ളത്? ഓരോ കാര്യവും എനിക്കെന്നാം.”

അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വയം ചിത്തിച്ചു, ‘അവിടുന്ന് എങ്ങനെന്നയറിയുന്നു?’ (ചിരി) താനെന്നേൻ്റെ വായ തുറന്നില്ല, കാരണം അത് അപകടകരമാവുമെന്ന് എനിക്കെന്നാം മാത്രിരുന്നു.

ആ നേരത്ത്, ചോദ്യം ഉന്നയിക്കപ്പോതെത്തനെ, ബാബു പറഞ്ഞു, “മത്സ്യത്തെ നീന്തുന്നതെന്നെന്നെന്നയന്ന് ആരാണ് പറിപ്പിച്ചത്? എന്നോക് പറയുകയോ എന്ന പരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഞാൻ എല്ലാമരിയുന്നു.”

ചോദിക്കാതെത്തനെ, എൻ്റെ ഉള്ളിലുള്ള സംശയത്തിന് വൃത്തിയായ മറുപടികിട്ടി. ഇന്നിതെ മതി-എല്ലാം തീർത്തുവെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. നാം അടുത്ത ഭാഗത്തിൽ തുടർന്നും. 2002 ജാനുവരി, 2002 ഫെബ്രുവരി, 2002 മാർച്ച്, ഇത്രയും നമ്മൾ തീർത്തു. ബാക്കിയുള്ളത് അടുത്ത ഭാഗത്തിലാണ്.

സായിരാം!

പ്രാഥ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനേംകുമാർ)

